

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exercitium Perfectionis, Et Virtutum Christianarum

In tres Partes distinctum

Rodríguez, Alonso

Coloniæ Agrippinæ, 1622

XXIV. De tentatione ad somnum, vnde ea proueniat, & eius curandæ remedia suggeruntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40072

toria esse solet, quam si magnam in eadem animi deuotionem & consolationem sensisset, quod maiorem in illa pro Dei nomine laborem difficultatemque subierit ac perpeffus sit: neu minus per illam orationem gratiarum, neue pau- ciores ad melius Domino feruendum, & magis in uirtute & perfectione cres- cendum dirigentes fauores consequi- tur, quamuis eos ipse non percipiat. Prorsus sicut aegroti cibos quosdam succulentos & vegetantes comedenti contingit: hic enim quamuis nullum in eorum lumpione gustum saporemue, & magnam potius afflictionem ac crucia- tum percipiat, nihilominus reuigorescit, eorumque adminiculo conseruatur, & vires pristinas recuperat.

Ex supradictis videre erit, insignem diaboli illusionem, grauem tentationem esse, dum ideo solum quis orationem in- termittit, quod à variis cogitationibus & tentationibus impertinentibus dum orat diuexetur. Hoc duntaxat hic ad- monendum, vt, scilicet caueamus, ne hac occasione, & per speciem debilitatis quasi plura prestare nequeamus, nescio quis tepor ac remissio in animum nostrum irrepit, cum praefertim quocun- que, à quolibet vento leui negotio abri- piamur, dum cogitationem & imagina- tionem, quocunque uoluerit, libere ex- spatari ac diuagari sinimus, vt postea copiosius suo loco ostendemus: sed vt faciamus quod in nobis est, accurate in- quam ac diligenter omnes cogitationes inutiles dispellamus & abigamus, sicut olim Abraham Patriar. ha aues arebat & fugabat, ad sacrificium suum impor- tune aduolantes. Quod cum pro eo atque oportet, ac quantum possumus praestiterimus, non est quod amplius nos disceruiemus. S. Brigitta, vt in uita eius historia legimus, cum quadam uia inter orandum grauib. tentationibus diuexaretur, B. Virgo illi apparens, ait, Caco daemon omne bonum hominibus inuidens, ipsos dum orationi incum-

bunt, omni qua potest arte & modo im- pedire & disturbare satagit: at tu filia, etsi à quibuscunq. in ea tentationibus, tamen impertinentissimis, diuexeris, atque adeo eas dispellere non posse tibi uidearis, da operam vt in bona tua uoluntate & sanctis desideriis, prout po- tueris, perseueres; & erit hæc optima & uilissima oratio, summi que apud Deum meriti. Supra porro optimum quod- dam, ad recuperandum id quod per di- stractionem uidemur amisisse, medium suggestimus.

CAPVT XXIV.

De tentatione ad somnum, unde ea proueniat, & eius curande remedia suggerun- tur.

TENTATIO ad somnum, quæ est noua quedam distractionis species, nonnunquam à causa aliqua naturali habere ortum potest puta à somni defe- ctu, à magna corporis defatigatione ac labore, tam à tempore ipso, & arate, de- nique à nimio cibo ac potu, etsi is etiam sit aqua. Interdum uero à mera demo- nis tentatione oritur. Sic sibi veteres illi sanctique eremi Patres commemorab- ant, à Deo in spiritu ostensum, quod- dam esse demones, qui Monachorum ceruicibus & capitibus insistentes, eas ad dormiendum inducerent, alios uero, qui digitum ori inferendo, eosdem oscitare facerent. Alias hoc à nostra tepiditate ac negligentia nascitur, & quod eo in- ter orandum simus situ, qui facile som- num conciliet, & ad stertendum indu- cat. Præcipuum, quod quoad hoc datur remediū, est id hoc quod supra, ad atten- tionem in oratione habendam, dedi- mus, vt nimirum recordemur, in Dei nos conspectu uersari. Nam vt qui ante Prin- cipis oculos uersatur, dormire non au- det.

Oratio non intermit- ta, sed di- stractionibus fortiter resi- stendum.

Tract. 8. c. 30.

Gen. 15. 11.

Refert Blof- sus c. 3. Mo- nialis spirit.

det: ita nos, si consideremus, in diuinæ maiestatis oculis nos agere, & à Deo omnipotente videri, non parum erubescere oporteret, quod in oratione obdormiscamus. Bonum quoque remedium est, in pedes stare, inniti, frigida oculos madefacere: vnde etiam solent nonnulli panniculum humectatum penes se dum orant habere, vt eo oculos madefaciant, dum ab hac tentatione impugnantur. Alii vt soporem hunc pellant, vel cœlum assidue intuentur vel lumen ante se accendunt, vel coram sanctissimo Sacramento Altaris, aut apud alios etiam orationem instituunt, vel denique se ipsi ante flagellant, quam ad orandum accedant; & hoc pacto se exercitant, ac deuotionem concipiunt. Alii etiam in ipsa oratione aliquem sibi dolorem insigunt, quo sese excitant, atque adeo, cum soli sunt, nec ab aliis videntur, aliquantisper in modum crucifixi brachia sua extendunt. Huc etiam non parum confert subinde vocaliter loqui, aut vocales aliquas orationes fundere, per quas, vt supra diximus, homo mirum in modum excitatur & vigoratur. His aliisque id genus remedijs nos tunc consulimus est vt Dominum rogando, vt ab hac nos infirmitate curare dignetur.

Religiosus quidam ex ordine Cisterciensium, vt eiusdem instituti monachus Casarius in suis Dialogis refert, cum sepius in oratione obdormiret, quadam vice illi Redemptor noster Iesus Christus crucifixus auerso vultu, & tergum obuersum habens apparuit, dixitque. Quia negligens & torpidus es, idcirco faciem meam non mereris aspicere. Alium vero, vt ibidem refertur, multo asperius corripuit: cum enim is in choro agens, in oratione more solito obdormisset, venit ad eum crucifixus de altari, ac talem illi alampam ad maxillas infregit, vt ex ea triduo post exspiraret. E quibus omnibus satis colligere est, quanto pere hæc Deo negligentia ac tepor displiceat. Religiosus quippe torpidus, segnus ac tepidus (vt eo loco Casarius ait) Deo nauicam ac vo-

mitum mouet, iuxta illud Apocalypses, *Quia tepidus es, incipiam te euomere ex ore Apoc. 3. 16. meo.*

Petrus Damianus de S. Abbate Romualdo, Camaldulensis instituti fundatore, deque Monachorum eiusdem oratione loquens, tam graue piaculum apud eos haberi solitum asserit, vel aliquantum in oratione dormire, vt qui in hanc culpam incidisset, illum ea S. Romualdus die sacrum Missæ mysterium celebrare prohiberet, quod irreuerenter & indigne in illius Domini conspectu esset versatus, quem erat in altari recepturus.

*Dormientes
prohibentur
sacrificio
Missæ.*

CAPVT XXV.

Quanti referat extraordinaria aliqua tempora seligere, vt iis amplius orationi insistamus.

SI CVT homines mundani, ad corporis sui refectioem, præter quotidianam & ordinariam cibi sumptionem, extraordinarias quasdam habent recreationes & conuiuia, in quibus plus quam assueuerunt comedere solent: sic æquum nos est, præter quotidianam orationem, spirituales nostras festiuitates & epulas habere, in quibus animæ nostræ, non iam ad mensuram ac dimensum, vt aliis diebus solent, comedant, sed ab abundantia dulcedinis & gratiæ Domini repleantur. Hoc ipsum, autem & natura luculenter nos docet: siquidem non satis illi est ros, singulis noctibus in terram decidens, sed vult, vt præterea interdum per integram, aut etiam duos septimanas continua pluuia decidat. Nec sine ratione, vt scilicet hoc pacto tellus ita ab aquis penetraret & immadescat, vt nec eam solares æstus, nec arida ventorū flabra, quæ postea superuenient, queat arefacere. Ad eundem modum par est animas nostras, præter quotidianam & comunem rorem, singularia aliqua habere tempora, in quibus ita ab virtutibus & medullato deuotionis succo adimpleantur, vt nec occupatio-